Præjudicielle spørgsmål

1. Indeholder artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80 ([1]) i betragtning af dens ordlyd og af formålet med og karakteren af afgørelse nr. 3/80 og associeringsaftalen ([2]) en klar og entydig forpligtelse, til hvis opfyldelse og virkning der ikke kræves nogen yderligere handling, således at denne bestemmelse kan have direkte virkning?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

   2.1 Skal der ved anvendelsen af artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80 på nogen måde tages hensyn til de ændringer i forordning nr. 1408/71 ([3]), der er sket efter den 19. september 1980 med hensyn til særlige ikke-bidragspligtige kontantydelser?

   2.2 Har artikel 59 i tillægsprotokollen til associeringsaftalen ([4]) betydning i denne forbindelse?

3. Skal associeringsaftalens artikel 9 fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af en medlemsstats lovgivning, såsom artikel 4a i den nederlandske TW, som fører til indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet

   — for det første fordi den bevirker, at der er flere personer med en anden nationalitet end nederlandsk, herunder en stor gruppe tyrkiske statsborgere, der ikke (længere) har ret til en tillægsydelse, fordi de ikke længere bor i Nederlandene, end personer med nederlandsk nationalitet, og

   — for det andet fordi tillægsydelserne til tyrkiske statsborgere, der bor i Tyrkiet, er indstillet fra den 1. juli 2003, mens tillægsydelser til personer med statsborgerskab i en af EU's medlemsstater og tredjelande, såfremt de forbliver på EU's område, først (gradvis) indstilles pr. 1. januar 2007?

([1]) Associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 af 19.9.1980 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiemedlemmer (EFT 1983 C 110, s. 60).
([2]) Aftale om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, undertegnet den 12.9.1963 i Ankara og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23.12.1963 (Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 541).
([3]) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366).
([4]) Tillægsprotokollen til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, undertegnet den 23.11.1970 i Bruxelles og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19.12.1972 (Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 581).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 5. november 2007 — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) mod Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl

(Sag C-486/07)

(2008/C 22/47)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte Suprema di Cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Sagsøgt: Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop arl

Præjudicielt spørgsmål

Gælder de prisnedsættelser, der er fastsat for et højere vandindhold end standardkvaliteten, ligeledes ved salg af majs i henhold til de EØF-forordninger, som på det sagsrelevante tidspunkt (1994-1995) var gældende for et interventionsorgans salg af korn?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Lahr (Tyskland) den 5. november 2007 — Pia Messner mod Firma Stefan Krüger

(Sag C-489/07)

(2008/C 22/48)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Lahr

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pia Messner

Sagsøgt: Firma Stefan Krüger, SFK Laptophandel

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, sammenholdt med stk. 1, andet led, i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 1997/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg ([1]) fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter sælgeren kan forlange, at forbrugeren betaler erstatning for den værdiforringelse, der er opstået ved dennes brug af den leverede forbrugsvare i tilfælde, hvor forbrugeren rettidigt gør brug af sin fortrydelsesret?

([1]) EFT 1997 L 144, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht für Strafsachen Wien (Østrig) den 31. oktober 2007 — Straffesag mod Vladimir Turansky

(Sag C-491/07)

(2008/C 22/49)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht für Strafsachen Wien

Part i straffesagen

Vladimir Turansky

Præjudicielt spørgsmål

»Skal forbuddet mod dobbelt strafforfølgning i artikel 54 i den i Schengen (Luxembourg) den 19. juni 1985 undertegnede konvention om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ([1]) fortolkes således, at det er til hinder for, at en mistænkt person strafforfølges i Republikken Østrig for et forhold, når strafforfølgning vedrørende det samme forhold er blevet indstillet i Den Slovakiske Republik efter dennes tiltrædelse af Den Europæiske Union ved, at en politimyndighed efter en materiel prøvelse har besluttet at stille sagen i bero uden strafpålæggelse og derved endeligt har afsluttet sagen?«

([1]) EFT L 239, s. 19.

Sag anlagt den 7. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-492/07)

(2008/C 22/50)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Nijenhuis og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, litra k), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ([1]), idet den ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af direktivet for så vidt angår definitionen af abonnent.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. april 2004.

([1]) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Patent- und Markensenat (Østrig) den 14. november 2007 — Silberquelle GmbH mod Maselli — Strickmode GmbH

(Sag C-495/07)

(2008/C 22/51)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Patent- und Markensenat

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Silberquelle GmbH

Sagsøgt: Maselli — Strickmode GmbH